

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 205) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 166 af 1. April 1921 om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning i de sønderjydske Landsdele.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4847).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til § 2 i Lov Nr. 305 af 28. Juni 1920 om det offentlige Fattigvæsen m. v. i de sønderjydske Landsdele.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4848).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 205) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov vedrørende Boligforholdene.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5283).

Sagen sattes til Forhandling.

Hagbart Berg: Naar vi nu atter maa beskæftige os med Boliglovgivningen, i dette Tilfælde med Huslejerregulering, er det jo begrundet i, at vi maa erkende, at der endnu er et Boligproblem, at der endnu er Mangel paa Boliger, selv om det heldigvis, naar vi tager Landet som Helhed, kan siges, at der er en væsentlig Bedring i det sidste Par Aar. Et Udtryk for denne Bedring er den Nedgang, der i det sidste Par Aar har været i Nævnens Antal. Den første Maj 1921 var der i Købstæderne 78 Nævn og i Landkommunerne 413, i alt 491. Aaret efter, den 1. Maj 1922, var der 60 Nævn i Købstæderne, 200 paa Landet eller i alt 260. Undersøger vi saa, paa hvor mange Steder man efter den Indstilling, der er indgaaet til Indenrigsministeriet, har ønsket endnu at opretholde Nævnene, viser det sig, at der er 44 Købstadkommuner og 101 Landkommuner, i alt 145, som har ønsket at beholde Nævnene. Man vil deraf se, at Antallet af Nævn efter dette knap vil være 30 pCt. af, hvad Antallet var for ca. 2 Aar siden. Jeg vil tilføje, at hvis man, da man sidst stod overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt man vilde have Nævn eller ikke, havde haft lignende Overgangsbestemmelser, lignende Bestemmelser angaaende kommunal Kontrol som dem, der nu her bringes i Forslag, vilde utvivlsomt endnu flere Kommuner have ønsket at gaa bort fra Nævnene.

Der er i den sidste Tid ført en ivrig Diskussion om Boligproblemet, om Bolignødens Størrelse og om, hvorvidt Boligstandarden navnlig i Hovedstaden er højere nu, end den har været før. Det er et Problem, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa, da vi drøftede Boligfinansiering, og jeg skal ikke vende tilbage hertil, idet der i Lovforslaget findes fyldestgørende Oplysninger i saa Henseende. Dog vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg er fuldkommen klar over — og det mener jeg, enhver maa erkende —, at det er givet, at jo længere vi bevarer Huslejelovgivningen, jo længere vi opretholder Restriktionerne, jo mere vil Boligforholdene stivne under en saadan Lovgivning, og Udnyttelsen af de forhaandenværende Lejligheder vil blive mere og mere uhensigtsmæssig, mere og mere uøkonomisk. Samtidig med, at der findes Lejligheder, som er stærkt overbefolket, er der andre, som i Virkeligheden er for store til de Familier, der beboder dem, men man har Vanskelighed ved at naa til en naturlig Ombytning, en naturlig Udveksling,